

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 18 november 2016 – Serin Alheto mot Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

(Mål C-585/16)

(2017/C 046/17)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Serin Alheto

Motpart: Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 12.1 a i direktiv 2011/95 ⁽¹⁾ jämförd med artikel 10.2 i direktiv 2013/32 ⁽²⁾ och artikel 78.2 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tolkas så,
 - A) att en ansökan om internationellt skydd från en statslös person av palestinskt ursprung som registrerats som flykting vid Förenta nationernas hjälporganisation för palestinaflyktingar (UNRWA) och som innan ansökan lämnades in var bosatt inom UNRWA:s verksamhetsområde (Gazaremsan) kan prövas som en ansökan enligt artikel 1 A i 1951 års Genèvekonvention i stället för som en ansökan om internationellt skydd enligt artikel 1 D andra meningen i nämnda konvention, förutsatt att ansvaret för prövningen av ansökan övergått av andra grunder än av ömmande eller humanitära skäl och att prövningen av ansökan regleras i direktiv 2011/95, eller så att
 - B) att det är möjligt att inte pröva en sådan ansökan mot bakgrund av villkoren i artikel 12.1 a i direktiv 2011/95 med den följden att EU-domstolens tolkning av denna bestämmelse inte ska tillämpas?
2. Ska artikel 12.1 a i direktiv 2011/95 jämförd med artikel 5 i samma direktiv tolkas så, att den utgör hinder mot en nationell lagstiftning såsom den som är aktuell i målet vid den nationella domstolen i artikel 12.1 punkt 4 i asyl- och flyktinglagen (Zakon za ubezhishteto i bezhantsite, nedan kallad ZUB) som i sin tillämpliga lydelse inte innehåller någon uttrycklig bestämmelse om automatiskt skydd för palestinska flyktingar och inte heller föreskriver att biståndet av något skäl ska ha upphört, och så, att artikel 12.1 a i direktiv 2011/95 är tillräckligt precis och ovillkorlig och därför har direkt effekt, och således även är tillämplig utan att den som söker internationellt skydd uttryckligen har åberopat denna bestämmelse när ansökan som sådan ska prövas enligt artikel 1 D andra meningen i Genèvekonventionen?
3. Ska artikel 46.3 i direktiv 2013/32 jämförd med artikel 12.1 a i direktiv 2011/95 tolkas så, att i ett överklagandeförfarande i domstol mot ett beslut som antagits i enlighet med artikel 10.2 i direktiv 2012/32 att inte tillerkänna internationellt skydd med hänsyn till omständigheterna i målet, domstolen eller tribunalen i första instans kan pröva ansökan om internationellt skydd som sådan enligt artikel 1 D andra meningen i Genèvekonventionen och göra en bedömning enligt artikel 12.1 a i direktiv 2011/95 när en ansökan om internationellt skydd lämnats in av en statslös person av palestinskt ursprung som registrerats som flykting vid Förenta nationernas hjälporganisation för palestinaflyktingar (UNRWA) och som innan ansökan lämnades in var bosatt inom dess verksamhetsområde (Gazaremsan) och ansökan inte prövats mot bakgrund av ovannämnda bestämmelser i beslutet att inte tillerkänna internationellt skydd?

4. Ska artikel 46.3 i direktiv 2013/32 avseende rätten till ett effektivt rättsmedel i samband med kravet på "full omprövning och prövning av det aktuella behovet av såväl de faktiska som de rättsliga omständigheterna" jämförd med artiklarna 33, 34 och 35.2 i det direktivet och artikel 21.1 i direktiv 2011/95, jämförd med artiklarna 18, 19 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att i ett överklagandeförfarande i domstol mot ett beslut som antagits i enlighet med artikel 10.2 i direktiv 2013/32 om att inte tillerkänna internationellt skydd, domstolen eller tribunalen i första instans
- A) för första gången kan besluta om ansökan om internationellt skydd kan upptas till prövning och om den statslösa personen ska utvisas eller avvisas till det land där han eller hon var bosatt innan ansökan om internationellt skydd lämnades in, efter det att den ålagt den beslutande myndigheten att förebringa den för detta ändamål nödvändiga bevisningen och den berörda personen har getts tillfälle att yttra sig över frågan om ansökan kan tas upp till prövning, eller
- B) så, att domstolen eller tribunalen i första instans på grund av ett väsentligt förfarandefel kan upphäva beslutet och ålägga den beslutande myndigheten, med beaktande av anvisningarna om tolkning och tillämpning av lagen, att åter pröva ansökan om internationellt skydd genom att även genomföra de intervjuer som föreskrivs i artikel 34 i direktiv 2013/32 för att avgöra om ansökan ska upptas till prövning och om det är möjligt att utvisa den statslösa personen till det land där han eller hon var bosatt innan ansökan om internationellt skydd lämnades in, eller
- C) så, att domstolen eller tribunalen i första instans kan bedöma säkerheten i det land där den berörda personen var bosatt vid tidpunkten för förhandlingen, eller för det fall att det har skett en väsentlig förändring av situationen som ska beaktas i det beslutet till förmån för den berörda personen, säkerheten i det land där personen var bosatt vid tidpunkten för domen?
5. Ska biståndet från Förenta nationernas hjälporganisation för palestinaflyktingar (UNRWA) betraktas som tillräckligt skydd i den mening som avses i artikel 35.1 b i direktiv 2013/32 i det berörda landet inom UNRWA:s verksamhetsområde när detta land tillämpar principen om "non-refoulement" i den mening som avses i 1951 års Genèvekonvention på de personer som får stöd av UNRWA?
6. Ska artikel 46.3 i direktiv 2013/32 jämförd med artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att rätten till ett effektivt rättsmedel i samband med den bestämmelse enligt vilken "en prövning av behovet av internationellt skydd [ska ske] i enlighet med direktiv 2011/95..." innebär att domstolen eller tribunalen i första instans inom ramen för ett överklagandeförfarande mot ett beslut genom vilket ansökan om internationellt skydd prövats i sak och internationellt skydd nekats har skyldighet meddela en dom
- A) som utöver frågan om beslutet att inte tillerkänna internationellt skydd är rättsenligt även får rättskraft i fråga om sökandens behov av internationellt skydd enligt direktiv 2011/95, närmare bestämt även när internationellt skydd enligt den nationella lagstiftningen i den berörda medlemsstaten endast kan tillerkännas genom beslut av en förvaltningsmyndighet, och
- B) om huruvida det är nödvändigt att tillerkänna internationellt skydd genom att genomföra en lämplig prövning av ansökan om internationellt skydd, oberoende av de förfarandefel som den beslutande myndigheten gjort vid prövningen av ansökan?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 2011, s. 9).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 2013, s. 60).